

РЕШЕНИЕ

№ 1442

гр. София, 12.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 12.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на
прокурора Николова, като разгледа дело номер **6784** по описа за **2009**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК и е образувано по искова
молба на Л. С. Н. от гр.С. против Сталична община, представлявана от К. на СО.
В исковата молба се твърди, че ищцата е претърпяла имуществени вреди в
размер н 252 000лв., представляващи пропуснати ползи , произтичащи от
незаконосъобразни действия и бездействия на административния орган, в т.ч. и
отменен със съдебно решение административен акт.

В съдебно заседание, ищцата се представлява от адв.Д, която поддържа молбата
и претендира сторените разноски.Представени са писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрк.М, която оспорва исковата молба.
Депозирани са писмено становище, както и писмени бележки, в които са
изложени подробни съображения за неоснователност и недоказаност на
претенцията за обезщетение по реда на чл.203 от ПК вр.с чл.1 от ЗОДОВ.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на исковата молба.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и обсъди доводите на страните,
приема за установено следното:

С решение на СГС от 13.10.2008г. е отменена Заповед №
РД-06-09/09.01.2006г. на К. на СО-район"М.", с която на основание чл.11, ал.4
ППЗСПЗЗ е одобрено Решение номер 3 по протокол N 6 от 09.12.2005г. на
назначената със Заповед номер РД-06-66/02.03.2004г. на К. на СО-район"М."

комисия за определяне на застроената част от имот с планоснимачен номер 1443а от кв.13а по плана на гр.С., местността Б."А. М". Към настоящия момент имотът попада в УПИ II-1294, 1343, УПИ I и УПИ V-1743 от кв.13а по плана на Б."А.М"-М. 4. **Заповедта е отменена в частта, в която е определена като застроена площ** частта от имота пл.номер 1343а от кв.13, целия от 1 200 кв.м., с **площ от 339 кв.м/** попадащ в УПИ V-1743, и е определена като незастроена част от имота друга площ, оцветена със зелен цвят на скицата, приподписана от съда и представляващ неразделна част от съдебно решение.

Междувременно, общината е провела процедура по чл.15 ЗУТ и спорния имот от 339 кв.м. е продаден на трето лице, което от своя страна е застроило имота.

В резултат на решението на съда е подадена нова молба от Лазарника Н. за издаване на ново удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ. Наистина е удостоверение, че процесния имот е застроен и върху него има изградена 8 етажна сграда с подземни гаражи и офиси и В и К отклонения. Установено е, че в рамките на реституционната процедура спорния недвижим имот е бил заменен на основание чл. 15, ал.3 и ал.5 ЗУТ, тоест към момента като собственик на процесния имот се легитимира трето лице. Това се доказва и от заключението на назначената експертиза, а именно, че частта от имота с площ от 339 кв.м попада в строежа, представляващ Бизнес център „Ситикорп Билдинг“, 8 -етажна сграда с подземни гаражи и офиси и сградни ВиК отклонения, находящ се в процесното УПИ и същото е нанесено в кадастъра.

При така установените факти, съдът мотивира следните правни изводи за неоснователност на исковата претенция:

За да е налице основание за ангажиране отговорността на държавата или общините е необходимо да са осъществени елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл.1 , ал.1 от ЗОДОВ- наличие на незаконни актове, действия или бездействия, извършени от длъжностно лице при ответника, претърпяна вреда от ищеца и причинна връзка между тях. Съгласно чл.204, ал.4 от АПК, незаконосъобразността на действието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

В обхвата на обезщетението се включват всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността на държавата е особен вид деликтна отговорност, в рамките на която следва да се установят трите кумулативни предпоставки, посочени по-горе.

Съдът намира, че в случая не са налице две кумулативни предпоставки за уважаване на исковата претенция – вреди и причинна връзка.

Фактът, че с влязло в сила съдебно решение е отменена заповед на К. на СО, издадена по реда на чл.11,ал.4 от ППЗСПЗЗ не означава, че реституционната процедура е приключила и ищцата се легитимира като собственик на имота. Производството по чл.11, ал.4 е междинно такова, то е само етап от цялостната процедура по възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ.

Със заповед на К. на Столична община № РД-57-1 от 11.01.2010 г. е наредено да

се отпише от актовете книги за общинска собственост част от Акт № 381 от 16.04.1998 г. на район "М.", представляваща част от имот със стар планоснимачен № 1443а с площ от 791 кв. м. по букви Б-Б1-В1-Г-Е-Ж-З-И-И-Б съгласно скица на район "М." № 370 от 21.04.2009 г. Съгласно тази заповед/приложена по делото/ е издадено и Удостоверение с рег. № ОС-07-39 от 18.01.2010 г. , като ищцата все още не се е явила в район "М." за да ѝ бъде връчено. С описаните документи, а именно- Решение на ОСЗ Овча купел № 7727 от 18.06.2009 и Удостоверение за деактуване рег. № ОС-07-39 от 18.01.2010 г. ищцата може да подаде заявление в Службата по Геодезия, Картография и Кадастър гр. С. за попълване на имота в кадастралната карта за район "М.". Ако при това попълване в кадастралната карта възникне спор за материално право върху частите от имота, които не са общинска собственост, то следва по съдебен ред да бъде установено правото на собственост. За частта от имот 1443а, с площ 791 кв. м., която е деактувана, ищцата няма основание да твърди, че е лишена от правомощията, включени в правото на собственост- да владее, ползва, управлява и да се разпорежда с нея, тъй като собствеността ѝ е възстановена изцяло върху тази част, но тя не е подала заявление за попълване на имота в кадастралната карта за район "М.". Тоест тя има възможност да довърши процедурата, но вместо това е завела настоящето дело за отговорност на общината, без все още на този етап да е собственик на имота, съответно без да го владее и управлява. Посочената от ищцата скица по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, с която тя твърди, че няма как да се снабди, е неразделна част от Удостоверение № 2584/21.04.2009 г., приложено към преписката и връчено на ищцата, което ще рече, че тя разполага с тази скица, следователно твърдението ѝ че няма как да се снабди е титул за собственост е несъстоятелно.

За нея остава открита възможността да довърши реституционната процедура и да се легитимира като собственик на имота. С други думи, докато не приключи реституционната процедура не може да се твърди, че е лишена от правото си на собственост.

Безспорно е, че общината към настоящия момент не е носител на правото на собственост. Следователно за ищцата остава открит пътя на исковата защита срещу собственика на постройките, а именно водене на ревандикационен иск по чл.108 ЗС .

Съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ ищите в това производство следва да докажат точния размер на вредата. В конкретния случай се претендира стойността на земята съгласно пазарната ѝ оценка, но обезщетение се дължи, когато или е невъзможно връщането на земята или е загубен ревандикационния иск.

Едва след приключване на реституционната процедура и решаване за спора за материално право може да се определи точния размер на вредата, а именно пазарната стойност на имота.

В конкретната ситуация ,настоящия иск е преждевременно предявен, тъй като не може да се определи каква е вредата, която да бъде репарирана и причинната

връзка между противоправното поведение и вредите.

По изложените съображения, съдът намира, че не са налице обстоятелствата за ангажиране на отговорността на Столична община, тъй като не са налице елементите от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При този изход на делото и предвид направеното искане за присъждане на разноски, ищцата следва да бъде осъдена да заплати такива в полза на ответника в размер на 150 лв.- минимално юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното , Административен съд- С. град, II-ро отделение, 31-ви състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. С. Н. от гр.С. иск против Столична община за заплащане на обезщетение в размер на 252 000 лв. за причинени имуществени вреди от лишаване от правото да управлява и да се разпорежда с имот в резултат на изпълнение на административни действия и отменена от съда заповед на К. на столична община, издадена по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Л. С. Н. да заплати на Столична община, район "М." сторените по делото разноски в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ :